



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 344

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 mai 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 433 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite	2-3
Decizia nr. 434 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	3-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
473. — Hotărâre privind aprobarea sistării definitive a lucrărilor ce nu mai este necesar a se efectua în cadrul obiectivului de investiții „Menținerea capacității de producție la CET Paroșeni” din cadrul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Paroșeni	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Drobeta-Turnu Severin (albia minoră a Dunării kmf 929—930)	5
114. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru modificarea Instrucțiunilor ministrului internelor și reformei administrative nr. 664/2008 privind normele de asigurare tehnică a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor	6-7
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
5. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule	8-31
★	
Tabloul Național al Arhitecților	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 433**

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție invocată de Societatea Comercială „Malu-Comprest” — S.R.L. Botoșani în Dosarul nr. 6.228/193/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.228/193/2007, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite.** Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Malu-Comprest” — S.R.L. Botoșani într-o plângere împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat intră în contradicție cu prevederile constituționale invocate, deoarece sintagma „*sumele de bani și bunurile dobândite*”, cuprinsă în acest text, nu are aceeași semnificație cu cea a sintagmei „*sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției*”, pe de o parte, iar, pe de altă parte, sintagma „*sumele de bani*” prevăzute a fi confiscate în textul legii nu se încadrează în sintagma „*bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții*”.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse de autorul excepției în dosarul instanței de judecată, în care este redat conținutul textului de lege criticat, se constată că soluția legislativă consacrată de acesta se regăsește, ca urmare a republicării Legii nr. 12/1990, cu renumerotarea textelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 5 mai 2009, în art. 4 din același act normativ.

Astfel fiind, obiect al excepției îl constituie art. 4 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 5 mai 2009, având următorul cuprins: „(1) *Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1 lit. a), b), d), e), g) și j), dacă sunt ale contravenientului sau ale operatorului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.*

(2) *Veniturile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și încasările în întregime din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită se confiscă și se fac venit la bugetul administrației publice centrale.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 44 alin. (8) și (9) privind prezumția de dobândire licită a averii, respectiv potrivit cărora bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții sau infracțiuni pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că asupra aceleiași soluții legislative, consacrată anterior ultimei republicări a Legii nr. 12/1990 de art. 6 al actului normativ menționat, s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu prin Decizia nr. 135 din 5 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, Decizia nr. 429 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, Decizia nr. 76 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 9 martie 2004, și Decizia nr. 191 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 503 din 4 iunie 2004. Cu acele prilejuri, instanța de contencios constituțional a constatat că măsura confiscării, dispusă prin textul de lege criticat, nu contravine dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituție, întrucât se întemeiază tocmai pe prevederile textului constituțional invocat, care, la alin. (9),

prevede că bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, considerentele care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție invocată de Societatea Comercială „Malu-Comprest” — S.R.L. Botoșani în Dosarul nr. 6.228/193/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 434

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Arhivelor Securității. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu urmărește tragerea la răspundere juridică pentru activitățile desfășurate anterior intrării în vigoare a acesteia, ci are ca finalitate deconspirarea Securității prin consemnarea publică a foștilor lucrători și colaboratori ai acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, precizând că textele de lege criticate nu au caracter retroactiv și nu încalcă prevederile constituționale indicate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.429/3/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Dascălu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Vasile Dascălu în Dosarul nr. 18.429/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, doamna Mihaela Jugaru, consilier juridic. Se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate încalcă principiul neretroactivității legii. În acest sens, arată, în esență, că subiecții de drept nu pot să prevadă ce va reglementa legiuitorul, iar comportamentul acestora este normal și firesc dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept în vigoare la un moment dat. Susține că prin acțiunea în constatare promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se tinde la angajarea unei răspunderi politice prin intermediul unei proceduri judiciare la finalul căreia se ajunge la deschiderea unui veritabil „caz politic”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile consilierului juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și

deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 lit. a): „În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) lucrător al Securității — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.”;

— Art. 8 lit. a): „Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz:

a) aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009, s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate, din perspectiva acelorași critici de neconstituționalitate și prin raportare la același articol din Legea fundamentală, respingând excepția ca neîntemeiată. Întrucât în prezenta cauză nu au fost relevate elemente de noutate care să justifice reconsiderarea practicii Curții Constituționale în materie, își mențin valabilitatea atât soluția pronunțată cu acel prilej, cât și argumentele ce au fost prezentate cu acel prilej.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Vasile Dascălu în Dosarul nr. 18.429/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind aprobarea sistării definitive a lucrărilor ce nu mai este necesar a se efectua în cadrul obiectivului de investiții „Menținerea capacității de producție la CET Paroșeni” din cadrul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Paroșeni

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă sistarea definitivă a lucrărilor ce nu mai este necesar a se efectua în cadrul obiectivului de investiții „Menținerea capacității de producție la CET Paroșeni” din cadrul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Paroșeni și închiderea investiției la stadiul actual de execuție.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei, comerțului
și mediului de afaceri,

Tudor Șerban,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 mai 2010.

Nr. 473.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a resurselor de nisip și pietriș
din perimetrul Drobeta-Turnu Severin (albia minoră a Dunării kmf 929—930)**

Având în vedere:

— art. 31 lit. b) coroborat cu art. 32 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.701 din 17 mai 2010,

în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare din perimetrul Drobeta-Turnu Severin (albia minoră a Dunării kmf 929—930), județul Mehedinți, convenită prin Licența de concesiune nr. 2.207/2001 încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială

„Exploatarea Portuară Drobeta” — S.A., județul Mehedinți, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Alexandru Pătruți

București, 17 mai 2010.

Nr. 1.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN**pentru modificarea Instrucțiunilor ministrului internelor și reformei administrative nr. 664/2008 privind normele de asigurare tehnică a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor**

În temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile ministrului internelor și reformei administrative nr. 664/2008 privind normele de asigurare tehnică a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 decembrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Urmărirea curentă se realizează, prin grija fiecărei unități de administrare, de către responsabilii cu urmărirea în exploatare a construcțiilor numiți prin ordin de zi pe unitate/dispoziție de zi pe unitate, atestați de Serviciul controlul calității în construcții din Direcția logistică, dintre cadrele de specialitate cu pregătire cel puțin de nivel mediu.

(2) În cazul în care unitatea de administrare nu dispune de personal propriu specializat, aceasta poate contracta activitatea de urmărire curentă cu o firmă abilitată în această activitate, în condițiile legii.”

2. La articolul 19, alineatele (2), (6) și (7) se abrogă.**3. La articolul 19, alineatul (5) va avea următorul cuprins:**

„(5) Notele de constatare se întocmesc conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, stabilindu-se prin observare directă sau prin alte mijloace de investigare natura, volumul și valoarea lucrărilor ce trebuie executate în scopul obținerii exigențelor de performanță inițiale ale construcțiilor corespunzător nivelului cerințelor esențiale de calitate în vigoare la data executării lucrărilor, și vor avea anexate devize estimative din care să reiasă valoarea acestora.”

4. La articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) *Lucrările de reparații capitale* cuprind lucrări de reparare și constau în remedierea sau înlocuirea de elemente, detalii ori părți de construcții și instalații ieșite din uz, ca urmare a exploatării normale sau acțiunii agenților de mediu, și nu modifică parametrii tehnico-funcționali ai construcției.”

5. La articolul 20, alineatul (5) se abrogă.**6. Articolul 30 va avea următorul cuprins:**

„Art. 30. — Valoarea construcției se majorează cu valoarea cheltuielilor efectuate pentru lucrările de modernizare care au ca efect creșterea gradului de confort și ambient sau reabilitarea și modernizarea termică a acesteia ori cu valoarea lucrărilor de reparații capitale executate care conduc la mărirea duratei de viață a imobilului, cu respectarea prevederilor Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005, cu modificările și completările ulterioare.”

7. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Se admit lucrări de recompartimentare, cum sunt desființarea sau crearea de ziduri neportante și practicarea de goluri în zidurile de compartimentare, în situația în care nevoile de muncă impun astfel de modificări. Acestea se execută după obținerea în prealabil de la Direcția logistică — Grupul de proiectare, în baza unui raport fundamentat, a avizului pe planul de nivel, cu modificările nestructurale propuse, care nu afectează structura de rezistență. Avizul se poate lua și de la proiectantul inițial al construcției.

(2) Lucrările de recompartimentări ușoare executate cu pereți din rigips, panouri de lemn și altele asemenea se consideră construcții provizorii și nu necesită autorizație de construcție.”

8. Anexele nr. 2 și 3 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — În cuprinsul Instrucțiunilor ministrului internelor și reformei administrative nr. 664/2008, sintagma „Direcția generală management logistic și administrativ” se înlocuiește cu sintagma „Direcția logistică”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

București, 17 mai 2010.

Nr. 114.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

Unitatea

Nr. din

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 2 la Instrucțiunile nr. 664/2008)

VIZAT

.....
Șeful unității de administrare

NOTĂ DE CONSTATARE

În conformitate cu prevederile art. din Instrucțiunile ministrului internelor și reformei administrative nr. 664/2008 privind normele de asigurare tehnică a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor,, responsabil cu urmărirea în exploatare a

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule

În conformitate cu dispozițiile art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27), art. 5 lit. c), art. 8 alin. (1) și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 11 mai 2010, prin care s-au adoptat Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data publicării prezentului ordin se pun în aplicare Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule.

(2) Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 21/2009 pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 27 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, precum și Ordinul președintelui Comisiei

de Supraveghere a Asigurărilor nr. 2/2010 pentru modificarea Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 21/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 24 februarie 2010.

Art. 2. — Asigurătorii autorizați vor lua toate măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor normelor puse în aplicare prin prezentul ordin și răspund de instruirea corespunzătoare a personalului propriu și a intermediarilor privind contractarea asigurărilor obligatorii în condiții adecvate, cu respectarea prevederilor legale în materie.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 17 mai 2010.

Nr. 5.

ANEXĂ

NORME

privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule

PARTEA I

Contractul de asigurare de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării RCA

TITLUL I

Prevederi introductive

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane. Nu intră sub incidența asigurării răspunderea decurgând din executarea unui contract de transport de bunuri efectuat cu titlu oneros.

(2) Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule acoperă răspunderea civilă delictuală a proprietarului sau a utilizatorului unui vehicul pentru prejudiciile produse unei terțe părți prin intermediul vehiculului.

(3) Condițiile contractuale pentru asigurarea obligatorie RCA sunt reglementate de prevederile Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și de prezentele norme.

Art. 2. — În înțelesul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *teritoriu în care staționează în mod obișnuit vehiculul* reprezintă:

a) teritoriul statului în care vehiculul este înmatriculat/înregistrat permanent ori temporar;

b) teritoriul statului în care s-a eliberat vehiculului un semn distinctiv, în situațiile în care nu se solicită înmatricularea/înregistrarea unui anumit tip de vehicul, dar vehiculul respectiv primește un semn distinctiv similar numărului de înmatriculare/înregistrare sau unei polițe de asigurare de răspundere civilă auto;

c) teritoriul statului în care proprietarul sau utilizatorul vehiculului este rezident permanent, în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu se solicită plăcuță de înmatriculare/înregistrare sau nu se atribuie un alt semn distinctiv;

d) teritoriul statului în care s-a produs accidentul, în cazurile în care vehiculele care au fost implicate într-un accident nu au număr de înmatriculare/înregistrare sau acesta nu corespunde ori nu mai corespunde vehiculului respectiv, în scopul stabilirii despăgubirilor, conform prevederilor prezentelor norme;

2. *proprietar/coproprietar al vehiculului* — persoana fizică sau juridică înscrisă în documentele de identitate ale vehiculului sau în alte înscrisuri doveditoare ale dreptului de proprietate;

3. *utilizator al vehiculului* — persoana fizică sau juridică căreia, în baza unui contract încheiat cu proprietarul/coproprietarul, i s-a atribuit pe o anumită perioadă dreptul de folosință a unui vehicul;

4. *poliță de asigurare RCA* — forma scrisă a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule;

5. *vignetă* — autocolantul care se aplică pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior, eliberat împreună cu polița de asigurare RCA;

6. *emitere electronică* — subscrierea poliței RCA simultan cu înregistrarea și stocarea instantanee în sistemul informatic al asigurătorului a datelor cuprinse în poliță;

7. *bonus-malus* — sistem prin care asiguratul/utilizatorul persoană fizică se încadrează în una dintre clasele de bonus (ceea ce conduce la reducerea primei de asigurare) sau în una dintre clasele de malus (ceea ce conduce la majorarea primei de asigurare), în funcție de istoricul de daunalitate realizat de asigurat/utilizator persoană fizică în perioada de referință.

TITLUL II

Autorizarea asigurătorilor și condiții privind practicarea asigurării obligatorii RCA

Art. 3. — (1) Asigurătorii pot practica asigurarea obligatorie RCA dacă sunt autorizați pentru desfășurarea activității de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții speciale:

a) sunt autorizați pentru subscrierea riscurilor de răspundere civilă a vehiculelor, prevăzute la lit. B clasa 10 din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispun de un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat situat în limitele teritoriale de acoperire a asigurării RCA, definite la art. 11 pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral;

c) dispun de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate, sucursală ori agenție, înregistrată la oficiul registrului comerțului, în fiecare județ și în municipiul București, cu excepția județului Ilfov, atât pentru activitatea de contractare a asigurării, cât și pentru cea de constatare și lichidare a daunelor pentru vehicule;

d) în cadrul fiecărei unități și subunități dispun de personal specializat pentru activitatea de constatare și de lichidare a daunelor auto și efectuează plăți de despăgubiri la cel puțin una dintre unitățile teritoriale din fiecare județ și din municipiul București, cu excepția județului Ilfov;

e) dispun, atât pentru sediul central, cât și pentru subunități, de o dotare cu tehnică de calcul și software adecvate și de personal care să permită contractarea asigurării RCA, ținerea unor evidențe detaliate privind încheierea, derularea și încetarea

asigurării RCA și transmiterea în format electronic a acestor informații către baza de date CEDAM;

f) desfășoară activitatea privind încheierea asigurării obligatorii RCA prin intermediari numai la:

— sediile principale sau secundare ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare ori, după caz, ale asistenților în brokeraj persoane juridice;

— sediile principale sau secundare ale asiguraților ori ale potențialilor asigurați persoane juridice;

— domiciliul sau, după caz, reședința asiguraților ori a potențialilor asigurați persoane fizice;

— domiciliul sau, după caz, reședința asistenților în brokeraj persoane fizice;

— sediile principale sau secundare ale asigurătorilor;

g) dețin un program de reasigurare care garantează o reținere proprie prudențială;

h) sunt membri ai Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România (BAAR), precum și ai Asociației „Fondul de protecție a victimelor străzii”.

(2) Condițiile pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, prevăzute la alin. (1), trebuie îndeplinite pe toată perioada de valabilitate a autorizării de către asigurătorii autorizați pentru practicarea acestei asigurări.

(3) Asigurătorii care au fost autorizați să practice asigurarea obligatorie RCA își asumă răspunderea pentru toate polițele RCA și pentru toate erorile sau omisiunile apărute la emiterea polițelor de asigurare RCA fie direct, fie prin intermediarii în asigurări.

Art. 4. — (1) În vederea autorizării pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, asigurătorii solicitanți trebuie să depună o cerere la Comisia de Supraveghere a Asiguraților, împreună cu o documentație care cuprinde următoarele:

a) documentația din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a);

b) lista reprezentanților de despăgubiri prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b);

c) lista unităților teritoriale ale asigurătorului unde acesta desfășoară activitățile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) și d), însoțite de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerțului, care atestă existența acestor unități teritoriale;

d) lista sediilor aparținând persoanelor juridice cu care asigurătorul are încheiate contracte de mandat pentru desfășurarea activității de contractare a asigurării, însoțite de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerțului, care atestă existența acestor unități teritoriale;

e) lista personalului specializat în activitatea de constatare și lichidare a daunelor auto, structura de lucru necesară efectuării plăților de despăgubiri, precum și alte informații utile, centralizate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4, pentru fiecare unitate teritorială, sub semnătura conducătorului societății;

f) declarația conducătorului societății, precum și a conducătorului compartimentului de specialitate cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e), iar în cazurile în care activitatea de contractare a asigurării obligatorii RCA se desfășoară și prin intermediari autorizați, documentația va cuprinde, în completare, și copiile declarațiilor intermediarilor privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e), pentru zonele în care asigurătorul nu deține unități proprii;

g) nota de fundamentare, care să cuprindă în mod obligatoriu tarifele de primă pentru primii 2 ani și metodele actuariale de calcul utilizate pentru stabilirea tarifelor de primă, potrivit prevederilor art. 21, precum și o estimare a indicatorilor specifici pentru o perioadă de 5 ani.

(2) Până la sfârșitul fiecărui an calendaristic, asigurătorii care au fost autorizați să practice asigurarea obligatorie RCA trebuie

să notifice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor intenția de a practica asigurarea obligatorie RCA și în anul următor, însoțită de o declarație semnată de conducătorul societății și de persoanele semnificative ale departamentelor de specialitate, din care să rezulte că îndeplinesc condițiile de autorizare prevăzute în prezentele norme.

(3) Începând cu anul 2010, în vederea autorizării pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, asigurătorii solicitanți trebuie să depună o declarație a conducătorului societății privind îndeplinirea condițiilor necesare respectării prevederilor art. 20 alin. (5).

(4) Asigurătorul cu sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene se consideră autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii RCA pe teritoriul României de la data la care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor îi transmite notificarea primită de la autoritatea competentă a statului membru al sediului social.

(5) Asigurătorii RCA au obligația de a comunica Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor orice modificare și/sau completare a informațiilor transmise potrivit alin. (1), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

Art. 5. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide acordarea autorizației pentru practicarea asigurării obligatorii RCA în urma analizei documentelor depuse, precum și a analizei indicatorilor care atestă faptul că asigurătorul poate gestiona această formă de asigurare în condiții compatibile cu reglementările privind practica prudențială.

(2) Autorizația poate fi retrasă sau suspendată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 30 de zile de la data autorizării, următoarele documente:

- a) dovada raporturilor juridice de reasigurare;
- b) copia mandatului BAAR pentru eliberarea de cărți verzi, în calitate de membru al biroului național;
- c) copia documentului care atestă afilierea la Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii”.

(2) Asigurătorii RCA au obligația de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copia actului adițional care modifică și/sau completează contractul de reasigurare transmis potrivit alin. (1) lit. a), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

(3) Asigurătorii RCA care au notificat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru desfășurarea activității de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a-și desfășura activitatea cu respectarea prevederilor legale naționale ale țărilor respective.

(4) Asigurătorii care au dreptul de a practica asigurarea obligatorie RCA pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

Art. 7. — (1) În aplicarea prevederilor art. 53 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, avându-se în vedere elaborarea și publicarea prezentelor norme, gestionarea programului de monitorizare a activității asigurătorilor care practică această asigurare, dezvoltarea și întreținerea bazei de date CEDAM, precum și pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraților, se prelevă o cotă procentuală de 1,00% din volumul primelor de asigurare brute încasate lunar pentru asigurarea obligatorie RCA.

(2) Sumele determinate prin aplicarea cotei procentuale de 1,00% asupra volumului lunar al primelor de asigurare brute

încasate se virează în fiecare lună, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, în contul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Taxele datorate se stabilesc la nivelul leului fără subdiviziuni, prin rotunjire la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și prin neglijarea fracțiunilor de până la 49 de bani inclusiv.

(3) Cota procentuală menționată la alin. (1) și (2) poate fi modificată în funcție de realizarea obiectivelor prevăzute mai sus.

Art. 8. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a întocmi evidențe lunare privind asigurarea obligatorie RCA, potrivit structurii tarifelor de prime prezentate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Concomitent cu virarea sumelor datorate, asigurătorii RCA vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, atât în scris, cât și în format electronic, raportările elaborate în baza evidențelor menționate la alin. (1), potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 5, 6, 7 și 8.

(3) În cazul transmiterii unor situații rectificative pentru anexa nr. 7, acestea se vor face în forma prevăzută în anexa nr. 7a).

Art. 9. — (1) Pentru activitatea de constatare și lichidare a daunelor auto, asigurătorii RCA au obligația de a dispune de personal specializat, împuternicit pentru a acționa în numele asigurătorului cu care are încheiat contractul de muncă.

(2) Asigurătorii RCA au obligația de a publica pe site și de a actualiza periodic toate datele necesare, care să permită persoanelor prejudiciate accesul direct la informațiile privind procedura de avizare și constatare a daunelor, precum și informații privind personalul cu atribuții în constatarea și lichidarea daunelor.

Art. 10. — (1) Asigurătorii emitenți de polițe de asigurare RCA pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România au obligația de a transmite către baza de date CEDAM informații complete privind polițele de asigurare RCA încheiate direct sau prin intermediari.

(2) Asigurătorii RCA sunt obligați să transmită către baza de date CEDAM prin sistem informatic, utilizând un mediu de comunicare electronică, toate informațiile privind încheierea asigurării obligatorii RCA și data de încetare a valabilității sau de reziliere a documentelor de asigurare, precum și informații cu privire la daunele înregistrate în baza polițelor de asigurare RCA ca urmare a unor evenimente produse pe parcursul derulării contractului de asigurare.

Reprezentanții de despăgubiri

Art. 11. — (1) Asigurătorul RCA este obligat să numească reprezentanți de despăgubiri în fiecare stat membru, cu excepția statului membru în care a obținut autorizația pentru practicarea asigurării de răspundere civilă a vehiculelor. Reprezentantul de despăgubiri are sediul în statul unde a fost numit, în cazul în care este persoană juridică, sau este rezident ori se stabilește în statul membru în care este numit, în cazul în care este persoană fizică.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu reprezintă înființarea unei filiale a asigurătorului RCA.

Art. 12. — (1) Reprezentantul de despăgubiri este împuternicit să instrumenteze daunele în numele și în contul asigurătorului RCA și să reprezinte asigurătorul RCA. În acest scop, reprezentantul de despăgubiri întocmește dosarul de daună și ia toate măsurile necesare pentru soluționarea cererilor de despăgubire pretinse de partea prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident, consecință a utilizării vehiculului:

a) pentru care asigurarea de răspundere civilă a fost emisă de către un asigurător ori de filiala acestuia în alt stat membru

decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul; și

c) pentru prejudiciul produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Reprezentantul de despăgubiri poate acționa pentru mai mulți asigurători RCA.

Art. 13. — (1) Reprezentantul de despăgubiri trebuie să fie autorizat să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziție în fața părții prejudiciate, să i se atribuie competența necesară pentru a răspunde pretențiilor de despăgubire justificate ale părții prejudiciate și să fie apt să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu exclude dreptul părții prejudiciate de a institui proceduri directe împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau a asigurătorului acestuia, după caz.

Art. 14. — (1) Asigurătorul RCA este obligat să informeze Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii” cu privire la numele și prenumele, data nașterii și adresa ori punctul de lucru ale reprezentantului de despăgubiri, în cazul în care acesta este reprezentat de o persoană fizică, sau cu privire la denumire și sediu, în cazul în care este reprezentat de o persoană juridică, precum și toate modificările în privința reprezentantului, în termen de 7 zile de la numire sau de la producerea modificărilor respective.

(2) Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii” va înainta imediat aceste informații centrelor de informare naționale din statele membre.

TITLUL III

Contractul de asigurare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 15. — (1) Se consideră că un vehicul este asigurat dacă proprietarul sau utilizatorul acestuia are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, cu valabilitate în limitele teritoriale prevăzute la art. 11 pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral, denumit în continuare *asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto sau asigurarea obligatorie RCA*.

(2) Contractul de asigurare RCA se încheie cu un asigurător care are dreptul de a practica pe teritoriul României asigurarea obligatorie RCA.

Art. 16. — (1) La încheierea asigurării obligatorii RCA pentru un vehicul aflat în evidența autorității de înmatriculare sau, după caz, de înregistrare din România, asigurătorul este obligat să emită asiguratului polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor, denumită în continuare *polița de asigurare RCA*, împreună cu vigneta și documentul internațional de asigurare.

(2) În baza unui act adițional, contractul de asigurare RCA poate cuprinde clauze suplimentare, în condițiile în care acestea nu reduc sau nu restricționează drepturile unei părți prejudiciate ce decurg din asigurarea obligatorie RCA sau nu contravin prevederilor legale.

Art. 17. — (1) Dovada existenței asigurării obligatorii RCA, în cazul controalelor efectuate de autoritățile abilitate, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, o constituie:

— polița de asigurare RCA emisă de asigurătorul RCA, pentru perioada de valabilitate înscrisă, precum și vigneta aplicată pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România;

— documentul internațional de asigurare;

— documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor, eliberate de asigurători RCA din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea, sau polița de asigurare de frontieră pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în afara Spațiului Economic European și a Confederației Elvețiene.

(2) Pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit într-un stat membru, plăcuțele de înmatriculare atestă că biroul național din statul membru este garant al plății despăgubirii către persoana prejudiciată într-un accident de vehicul.

(3) În cazul controalelor efectuate de autoritățile abilitate, proprietarii sau utilizatorii vehiculelor înmatriculate ori înregistrate, care staționează în mod obișnuit pe teritoriul României, au obligația să prezinte polița de asigurare RCA valabilă sau, în afara teritoriului României, documentul internațional de asigurare.

(4) Asigurătorii RCA sunt obligați să confirme valabilitatea polițelor RCA și să comunice copii de pe aceste polițe la solicitarea instanțelor de judecată și a altor autorități publice, a regiilor autonome, la solicitarea asigurătorilor care s-au subrogat în drepturile persoanei păgubite conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și la solicitarea altor persoane fizice și juridice.

Art. 18. — (1) Documentul de asigurare obligatorie RCA eliberat de un asigurător RCA în schimbul unei prime plătite de proprietarul sau utilizatorul unui vehicul garantează, pentru perioada de valabilitate înscrisă, despăgubirea prejudiciilor provocate prin accidente de vehicule produse în limitele teritoriale de acoperire, în conformitate cu prevederile prezentelor norme sau cu dispozițiile legislației privind asigurarea obligatorie RCA, în vigoare la data accidentului, a statului în care acesta s-a produs.

(2) În limitele teritoriale de acoperire a asigurării obligatorii RCA se garantează, pe baza aceleiași prime, acoperirea prejudiciilor în conformitate cu legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de vehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare.

(3) În cazul prejudiciului produs unui cetățean al unui stat membru prin utilizarea unui vehicul staționat în mod obișnuit pe teritoriul României, în timpul deplasării sale între două state membre în care este valabil Tratatul privind instituirea Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național responsabil pentru teritoriul traversat și pe care s-a produs prejudiciul, se vor aplica prevederile prezentelor norme sau ale legislației statului în care își are sediul asigurătorul emitent al poliței de asigurare RCA.

Art. 19. — Asigurarea obligatorie RCA se încheie pe perioadă determinată:

a) anual ori semestrial, pentru vehiculele înmatriculate ori înregistrate în România, după caz;

b) pe perioada de valabilitate a autorizației provizorii de circulație, pentru vehiculele care se înmatriculează sau se înregistrează provizoriu, după caz, dar nu mai mult de 60 de zile;

c) pe perioada înmatriculării/înregistrării temporare, dar nu mai mult de 12 luni;

d) pe o perioadă de maximum 30 de zile de la data dobândirii proprietății, dovedită cu documente justificative, pentru vehicule înmatriculate/înregistrate în alte state membre, pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării în România;

e) pe perioade de câte o lună, dar nu mai mult de 3 luni, pentru vehicule înmatriculate/înregistrate în state terțe, pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării în România.

Art. 20. — (1) Polița de asigurare RCA conține în mod obligatoriu informații despre: părțile implicate în contract, perioada de valabilitate a asigurării, limitele maxime de despăgubire stabilite de asigurător, prima de asigurare, clasa bonus-malus și numărul de înmatriculare/înregistrare ori numărul de identificare al vehiculului, precum și statele în care acest document are valabilitate.

(2) Forma și conținutul poliței de asigurare RCA, precum și documentul internațional de asigurare sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Vignetele vor fi executate prin Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. și vor avea forma și conținutul prevăzute în anexa nr. 2.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va aloca fiecărui asigurător nou-autorizat o serie unică, prin tragere la sorți, la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care va fi menționată pe polițele de asigurare RCA și pe vigneta, cu respectarea întocmai a prevederilor alin. (1).

(5) Polițele de asigurare RCA se emit în sistem electronic.

Art. 21. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili tarifele de primă pentru fiecare categorie de vehicule, pe perioade de un an, calculate pe baze actuariale pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 24, astfel încât să garanteze permanent îndeplinirea obligațiilor ce decurg din încheierea contractelor de asigurare RCA, constituirea rezervelor tehnice prevăzute în legislația în vigoare și plata contribuțiilor către fondurile stabilite în conformitate cu legislația în vigoare, precum și acoperirea cheltuielilor de achiziție și de administrare.

(2) Sistemul de corectare a primei de asigurare de bază va permite acordarea unor reduceri cumulate/sucesive până la un nivel de maximum 25%, cu excepția reducerilor acordate pensionarilor și persoanelor cu deficiențe locomotorii, precum și a celor stabilite prin sistemul bonus-malus, descris în prezentele norme.

(3) Ca măsură de protecție, în contextul instabilității financiare, pentru polițele de asigurare încheiate până la data de 1 iunie 2010, nivelul maxim al comisionului pentru contractarea asigurării RCA nu va depăși 15% din valoarea primelor de asigurare încasate.

(4) Limitele de despăgubire stabilite de către fiecare asigurător RCA, precum și tarifele de primă stabilite conform alin. (1) și (2) se notifică Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cel târziu cu 30 de zile înainte de începerea perioadei în care acestea pot fi practicate, împreună cu întregul calcul actuarial ce a stat la baza stabilirii tarifelor primelor de asigurare, inclusiv datele statistice pe care s-a bazat acest calcul, precum și o declarație a actuarului responsabil pentru calculul primei de asigurare cu privire la corectitudinea acestuia, însușită și semnată de conducătorul societății. Calculul actuarial trebuie să conțină prima de risc, incluzând estimarea frecvenței daunei și daunei medii, pentru fiecare categorie de risc pentru care este calculat tariful de primă.

(5) Tarifele notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să conțină primele de asigurare de bază, stabilite de

către asigurător, pe categorii de vehicule, precum și întregul sistem de corectare a primei de asigurare de bază în funcție de propriile criterii stabilite pentru creșterea/descreșterea primelor de asigurare.

(6) Nerespectarea de către asigurătorii RCA și de către intermediarii în asigurări a prevederilor prezentului articol se va sancționa cu retragerea autorizației de a practica asigurarea obligatorie RCA pentru asigurători și retragerea autorizației de funcționare a intermediarilor, conform art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și normelor emise în aplicarea legii.

(7) Tarifarea asigurărilor RCA trebuie să conțină sistemul bonus-malus. Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus-malus sunt cele menționate în titlul IV.

Art. 22. — (1) Tarifele de primă notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se publică pe site-ul fiecărui asigurător RCA și se afișează atât la sediul social, cât și la unitățile teritoriale ale asigurătorului.

(2) Asigurătorii RCA nu pot practica tarife de primă diferite de cele notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și publicate.

Art. 23. — (1) Prima de asigurare se calculează pentru un întreg an de subscriere, potrivit tarifelor de primă anuale practicate de asigurător, aferente perioadei de valabilitate a poliței de asigurare RCA.

(2) Prima anuală de asigurare se calculează prin însumarea primelor lunare aferente fiecărei luni de valabilitate a poliței de asigurare RCA, prima lunară fiind calculată ca raport de 1/12 din tariful anual de primă practicat. Perioada mai mare sau egală cu 15 zile calendaristice se consideră lună întregă.

Art. 24. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili limite de despăgubire, care nu pot fi mai mici decât limitele de despăgubire stabilite de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Limitele de despăgubire stabilite de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sunt:

a) pentru pagubele materiale produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente produse în anul 2010, la un nivel de 500.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru accidente produse în anul 2011, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de 750.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru accidente produse în anul 2012, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de 1.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României;

b) pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente produse în anul 2010, la un nivel de 2.500.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru accidente produse în anul 2011, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de 3.500.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru accidente produse în anul 2012, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de 5.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data

producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României.

Art. 25. — În cazul în care în unul și același eveniment au fost prejudiciate mai multe persoane și valoarea totală a prejudiciilor depășește limitele de despăgubire specificate în polița RCA, despăgubirea va fi stabilită în funcție de cota-parte din valoarea prejudiciului ce revine fiecărei persoane îndreptățite la despăgubire pentru prejudiciile suferite în același accident.

CAPITOLUL II

Riscurile acoperite și excluderile

Art. 26. — (1) Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri, în formă bănească, pentru:

- a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;
- b) pagube materiale;
- c) pagube consecință a lipsei de folosință a vehiculului avariat;
- d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată.

(2) Indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul, pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării vehiculului asigurat, asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA pentru:

1. prejudiciul produs de dispozitivele sau instalațiile cu care a fost echipat vehiculul, inclusiv prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a remorcii, semiremorcii sau atașului tractat de vehicul;
2. prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat, inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul vehiculului:
 - a condus vehiculul fără consimțământul explicit sau implicit al asiguratului;
 - nu este titularul unui permis care să îi dea dreptul să conducă vehiculul respectiv;
 - nu a respectat obligațiile legale de ordin tehnic cu privire la starea și siguranța vehiculului respectiv;
3. prejudiciul produs prin fapta lucrului, când prejudiciul își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea vehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea vehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, materialelor sau a obiectelor transportate;
4. cazul în care persoanele care solicită despăgubiri pentru vătămări corporale sunt membrii familiei asiguratului, conducătorului auto sau ai oricărei altei persoane a cărei răspundere civilă este angajată într-un accident de vehicul;
5. prejudiciile provocate terților, consecință a deschiderii ușilor vehiculului în timpul mersului sau atunci când vehiculul este oprit ori staționează, de către pasagerii acestuia, fără asigurarea că nu se pune în pericol siguranța deplasării celorlalți participanți la trafic.

Art. 27. — Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:
 - a) de un caz de forță majoră;

- b) din culpa exclusivă a persoanei prejudiciate;
- c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 26 alin. (2) pct. 5;

2. prejudiciile suferite de conducătorul vehiculului răspunzător de producerea accidentului;

3. prejudiciile produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un vehicul asigurat RCA, aflat în proprietatea sau utilizat de aceeași persoană fizică sau juridică și care este condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;

4. prejudiciile cauzate în situațiile în care nu se face dovada valabilității la data accidentului a asigurării obligatorii RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;

5. partea din prejudiciu care depășește limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;

6. amenzi de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul vehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredințat vehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui vehicul;

9. prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul vehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător și persoanele prejudiciate a existat un raport contractual la data producerii accidentului;

10. prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în vehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul poate dovedi că persoanele prejudiciate știau că vehiculul respectiv era furat;

11. prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalațiile montate pe vehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalații de lucru;

12. prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

13. prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;

14. prejudiciile cauzate prin utilizarea unui vehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are legătură directă cu respectivul atac sau război;

15. pretențiile ca urmare a diminuării valorii bunurilor după reparație.

Art. 28. — (1) În situația în care persoana prejudiciată a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă — culpa comună. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

(2) În situația în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporția în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

CAPITOLUL III

Perioada de valabilitate a asigurării de răspundere civilă a vehiculelor

Art. 29. — (1) Răspunderea asigurătorului RCA începe:

a) din ziua următoare celei în care expiră valabilitatea poliței de asigurare anterioare, pentru asiguratul care își îndeplinește obligația încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) din ziua următoare celei în care s-a încheiat documentul de asigurare, pentru persoanele care nu aveau o asigurare obligatorie RCA valabilă la momentul încheierii asigurării;

c) din momentul eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/înregistrării vehiculului, pentru vehiculele comercializate care urmează să fie înmatriculate/înregistrate.

(2) În cazul înstrăinării unui vehicul în baza unor acte civile sub semnătură privată, pentru care există o asigurare obligatorie RCA valabilă, această asigurare rămâne în vigoare până la data dobândirii calității de titular al înmatriculării/înregistrării vehiculului de către noul proprietar. În cazul în care noul proprietar deține o asigurare obligatorie RCA pe numele său, aceasta va fi considerată valabilă chiar dacă nu s-a efectuat procedura de înmatriculare/înregistrare pe numele său.

Art. 30. — (1) Răspunderea asigurătorului RCA încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în polița de asigurare RCA sau anterior acestei date în momentul radierii din evidența circulației.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru vehiculele pentru care se transmite dreptul de proprietate noului proprietar în perioada de asigurare ca urmare a încetării contractelor de leasing, asigurările obligatorii RCA rămân în vigoare până la expirarea perioadei de valabilitate înscrise în documentele de asigurare, fără modificarea primei de asigurare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

— noii proprietari sunt utilizatorii prevăzuți în documentele de asigurare; și

— asigurătorul a încasat integral prima de asigurare aferentă perioadei de valabilitate.

Art. 31. — (1) Pentru vehiculele care se radiază din circulație sau pentru care asiguratul transmite dreptul de proprietate în perioada de asigurare, prima de asigurare aferentă perioadei cuprinse între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului RCA se calculează prin însumarea primelor lunare stabilite în tariful de prime al asigurătorului RCA, corespunzător numărului de luni întregi de asigurare cuprinse în perioada de valabilitate a asigurării. Orice fracțiune de lună este considerată lună întreagă.

(2) În situațiile menționate la alin. (1), asigurătorul este obligat să restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1), numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.

Art. 32. — În cazul în care asiguratul nu respectă obligația de a înștiința asigurătorul RCA cu privire la modificarea informațiilor cuprinse în polița de asigurare, referitoare la vehicul și la proprietarul sau utilizatorul acestuia, asigurătorul RCA nu va fi obligat să returneze diferența de primă plătită.

CAPITOLUL IV

Obligațiile asiguratului

Art. 33. — (1) Asiguratul este obligat să înștiințeze în cel mai scurt timp asigurătorul RCA cu privire la producerea evenimentului și să precizeze împrejurările cu privire la acest

eveniment, iar pe parcursul investigațiilor referitoare la acest eveniment să procedeze în conformitate cu instrucțiunile primite de la asigurător.

(2) Asiguratul este obligat să înștiințeze în cel mai scurt timp asigurătorul RCA, în scris, cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs și să informeze asigurătorul RCA imediat cu privire la demersul acestor proceduri, precum și la rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată și-a exercitat dreptul de a fi despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanță judecătorească sau către o altă autoritate, în situația în care asiguratul află despre acest lucru;

d) informațiile înscrise în polița de asigurare RCA au suferit modificări intervenite în timpul valabilității asigurării.

Art. 34. — Asiguratul este obligat în cel mai scurt timp să ofere părții prejudiciate, la cererea acesteia, informațiile necesare pentru formularea cererii de despăgubire, în special numele și prenumele și locul de rezidență ale persoanei care a condus vehiculul asigurat în momentul producerii daunei; numele, prenumele și locul de rezidență sau denumirea, sediul proprietarului ori utilizatorului vehiculului; denumirea, sediul asigurătorului care a emis polița de asigurare RCA, seria și numărul poliței de asigurare RCA, precum și numărul de înmatriculare/înregistrare al vehiculului asigurat ori numărul de identificare al acestuia.

CAPITOLUL V

Despăgubirea

Art. 35. — Persoana prejudiciată are dreptul să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea obligatorie RCA, potrivit prezentelor norme, sau către Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii”, în cazul producerii unui risc acoperit din acest fond, potrivit art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ori către BAAR, în calitate sa de birou gestionar.

Art. 36. — (1) Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurător, sau de la data la care asigurătorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

(2) Asigurătorul RCA poate desfășura investigații privind producerea accidentului, în termen de cel mult 3 luni de la data avizării producerii evenimentului asigurat, în condițiile în care respectivul accident nu face obiectul unor cercetări efectuate de autoritățile publice.

(3) Asigurătorul RCA are obligația să comunice în scris asiguratului și păgubitorului intenția de a desfășura investigații privind producerea accidentului, în termen de maximum 10 zile de la data avizării daunei.

(4) În termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA este obligat:

a) fie să răspundă cererii părții solicitante, formulând oferta de despăgubire potrivit propriilor investigații cu privire la producerea evenimentului asigurat, în cazul în care se dovedește îndeplinirea condițiilor de asigurare și producerea riscurilor acoperite prin asigurarea obligatorie RCA;

b) fie să notifice părții prejudiciate motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

(5) Asigurătorul RCA este obligat să elibereze asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea

solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de relații contractuale, sau absența acestor daune.

Art. 37. — Dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la art. 36 sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea, la suma de despăgubire convenită, care se plătește de asigurător, se aplică o penalizare de 0,1%, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

PARTEA a II-a

Norme tehnice privind avizarea, constatarea prejudiciilor și plata despăgubirilor

TITLUL I

Avizarea și constatarea prejudiciilor

Art. 38. — (1) Pentru acoperirea prejudiciilor suferite în urma producerii unor accidente de vehicule, persoanele prejudiciate depun o cerere de despăgubire la asigurătorul RCA cu care proprietarul sau utilizatorul vehiculului, răspunzător de producerea accidentului, a încheiat asigurarea obligatorie RCA, la reprezentanța de despăgubiri, la Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii” ori la BAAR, în calitatea sa de birou gestionar.

(2) Depunerea cererii de despăgubire cu privire la producerea evenimentului asigurat prin polița de asigurare RCA reprezintă avizare de daună și obligă asigurătorul RCA răspunzător să deschidă dosarul de daună, să efectueze constatarea pagubelor, să comunice în scris părții prejudiciate cu privire la documentele ce trebuie depuse pentru soluționarea cererii de despăgubire și să soluționeze cererea de despăgubire în termenul legal.

(3) Asigurătorul are obligația înregistrării tuturor documentelor depuse la dosarul de daună.

Art. 39. — (1) În cazul în care, pentru recuperarea pagubei materiale, persoana păgubită se adresează asigurătorului său de bunuri, constatarea avariilor, soluțiile tehnologice adoptate, evaluarea și stabilirea despăgubirilor sunt opozabile asigurătorului RCA al persoanei vinovate.

(2) În situația respectării prevederilor alin. (1), asigurătorul de bunuri al persoanei păgubite recuperează despăgubirea plătită de la asigurătorul RCA al persoanei vinovate, fără ca asigurătorul RCA să fie îndreptățit să respingă o astfel de cerere.

(3) Eventuala diferență de despăgubire, rezultată din modul de calcul al valorii maxime a despăgubirii, dacă este justificată, rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asigurat, persoana vinovată, dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută în polița de asigurare.

Art. 40. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la prejudiciile constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura persoanelor precizate la alin. (1).

(4) Dacă prin demontarea sau reparația bunului avariatau rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu

au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor.

Art. 41. — La momentul efectuării constatării, asigurătorul RCA este obligat să elibereze persoanei prejudiciate o copie a procesului-verbal de constatare a pagubelor sau o notă de constatare, în care să se indice și numărul dosarului deschis, piesele constatate ca avariate în unul și același accident și soluțiile tehnice adoptate: înlocuire sau reparație, precum și lista documentelor necesare a fi depuse de către păgubit pentru finalizarea dosarului de daună și efectuarea plății.

Art. 42. — Asigurătorii RCA pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea vehiculului avariata înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea prejudiciului, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații, stabilirea mărimii cuantumului pagubelor se face în baza datelor consemnate în constatarea amiabilă, în actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de celelalte autorități publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, coroborate cu prețurile practicate de unitățile de specialitate, a declarațiilor scrise ale părților implicate în accident și ale martorilor cu privire la accidentul produs, precum și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate la vehicul și, după caz, a înlocuirii eventualelor părți componente sau piese avariate, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la vehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

TITLUL II

Stabilirea despăgubirilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 43. — Despăgubirile se stabilesc în conformitate cu art. 43 și 54 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, în baza poliței RCA, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, pe baza elementelor cuprinse în formularul „Constatare amiabilă de accident” ori pe baza actelor eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de vehicule, pe baza înștiințării sau a procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător, precum și a oricăror mijloace de probă ori prin hotărâre judecătorească.

Art. 44. — (1) Stabilirea despăgubirilor se poate face în cazurile în care din documentele existente în dosarul de daună: constatare amiabilă de accident, acte eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de vehicule, înștiințare, procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător sau alte mijloace de probă rezultă răspunderea civilă a proprietarului sau a conducătorului vehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

(2) În cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au competența să constate și/sau să cerceteze accidentele de vehicule ori nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de vehicule ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă.

Art. 45. — Despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, în cazul în care:

1. se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport cu care persoana prejudiciată își realizează obiectul de activitate și pentru care deține licență și autorizare în acest sens, dar numai pentru timpul normat necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luându-se în calcul tarifele pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitului și se face cu înscrisuri doveditoare;

2. se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

3. nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul prejudiciilor produse.

Art. 46. — În cazul în care accidentul de vehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite pe cale amiabilă, dacă:

1. potrivit legii, acțiunea penală a fost stinsă sau poate fi stinsă prin împăcarea părților;

2. deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă și irevocabilă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

3. deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată și persoana prejudiciată își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția; sau

b) din actele încheiate de autoritățile publice rezultă atât răspunderea civilă a acestora, prejudiciile cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs și persoana prejudiciată își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția.

Art. 47. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, ținându-se cont de prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a se depăși valoarea acestora din momentul producerii accidentului și nici limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 48. — (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori a distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane în unul și același accident de vehicul depășește, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin polița de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare și totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămărilor corporale sau a decesului mai multor persoane în unul și același accident de vehicul depășește, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin documentul de

asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană vătămată, fără însă a se depăși, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin polița de asigurare RCA.

CAPITOLUL II

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului

Art. 49. — La stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut pe economie, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident — cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare;

e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificatul medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult decât salariul de bază minim brut pe economie;

f) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv pentru piatra funerară, precum și cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, probate cu documente justificative;

b) cheltuielile cu transportul cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și alte eventuale cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului;

d) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România.

CAPITOLUL III

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii vehiculelor

Art. 50. — (1) Despăgubirile pentru vehicule nu pot depăși cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii accidentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din vehicul rămase neavariate, demontabile și valorificabile, cuprinsă între 0,1% și cel mult 25% din valoarea vehiculului la data producerii accidentului. În cazul unei daune totale, dacă

persoana păgubită face dovada radierii din circulație a vehiculului avariat și valorificării integrale a acestuia către o societate specializată în dezmembrarea și reciclarea vehiculelor, valoarea rămasă este cea menționată în documentele fiscale justificative eliberate de societatea respectivă, fără a putea depăși 25% din valoarea vehiculului la data producerii accidentului.

(3) Cuantumul pagubei la vehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau ale pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de vehicul, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate, la care se adaugă cheltuielile cu transportul vehiculului, precum și cele efectuate pentru limitarea pagubelor, dovedite cu documente justificative, potrivit art. 55. Prin *unități de specialitate* se înțelege persoanele juridice legal autorizate, care au în obiectul lor de activitate comercializarea de vehicule, părți componente, piese înlocuitoare și de materiale pentru acestea, cu excepția celor în regim de consignație, și/sau executarea de lucrări de întreținere și reparație la vehicule.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente sau piese care necesită înlocuirea* se înțelege numai cele a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic din cauza gradului de avariere al acestora ori, cu toate că repararea este posibilă, costul de reparație, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășesc valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a vehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă minimum 50% din suprafața totală exterioară a vehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate.

(8) În cazurile în care pentru repararea vehiculelor a fost necesară procurarea directă de către deținător a unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu prețul de achiziție prevăzut în actele de cheltuieli prezentate, inclusiv cheltuielile de transport, taxe vamale, la care se adaugă TVA aferentă, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății facturii de către păgubit, pentru piesele și materialele cumpărate din spațiul Uniunii Europene. Dacă piesele și materialele necesare efectuării reparației vehiculului sunt cumpărate din afara spațiului Uniunii Europene, costul acestora este egal cu costul de achiziție prevăzut în actele de cheltuieli prezentate, inclusiv cheltuielile de transport și orice alte taxe legate direct de importul acestora, în strictă conformitate cu prevederile legale în vigoare la data efectuării operațiunii. În aceste cazuri costul părților componente, al pieselor sau al materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România, dacă acestea sunt comercializate și în România.

(9) Costul reparațiilor efectuate la vehicule se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitățile de specialitate.

(10) În cazul în care pentru reparațiile vehiculului se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, cuantumul pagubei se stabilește luându-se în calcul prețurile practicate de

către unitățile de specialitate sau prevăzute în sistemele de specialitate pentru evaluarea daunelor auto, pentru manopere aferente reparației/înlocuirii pieselor avariate, precum și pentru părți componente, piese înlocuitoare noi și materiale.

(11) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale vehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb sau, în lipsă, prin asimilare cu prețurile din cataloage ori cu cele practicate de unitățile de specialitate, pentru părțile componente ori piesele unor vehicule similare. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

(12) Despăgubirile nu pot depăși:

a) cuantumul despăgubirii, valoarea vehiculului la data producerii evenimentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul face dovada reparării vehiculului;

b) cuantumul despăgubirii, diferența dintre valoarea vehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul nu face dovada reparării vehiculului, și în cazul daunelor parțiale.

(13) *Dauna totală* se definește ca fiind situația în care cuantumul pagubei, așa cum a fost definit la alin. (3), depășește 75 % din valoarea vehiculului la data producerii evenimentului.

CAPITOLUL IV

Stabilirea despăgubirii pentru cuplul tractor-remorcă/semiremorcă

Art. 51. — (1) Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente a remorcilor/semiremorcilor are acoperire doar dacă acestea nu sunt atașate unui vehicul tractor.

(2) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este atașată vehiculului tractor, răspunderea aparține vehiculului tractor.

(3) Asigurătorul vehiculului tractor are obligația de a despăgubi partea prejudiciată, având totuși posibilitatea exercitării dreptului de regres asupra asigurătorului remorcii/semiremorcii, în cazul în care poate dovedi că dauna s-a produs ca urmare a unei defecțiuni tehnice a remorcii/semiremorcii, care nu putea fi observată de către conducătorul auto.

(4) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este atașată vehiculului tractor, despăgubirea va fi suportată, în funcție de situațiile prezentate mai jos, de către:

a) asigurătorul vehiculului tractor, în situația în care vehiculul tractor este identificat și asigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

b) Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii” sau biroul național al statului în care vehiculul tractor staționează în mod obișnuit, pentru vehicule înmatriculate în alte state, în situația în care vehiculul tractor este identificat și neasigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

c) asigurătorul remorcii/semiremorcii, în situația în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată și asigurată; după plata despăgubirii, asigurătorul remorcii/semiremorcii are drept de regres împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului și, după caz, împotriva asigurătorului vehiculului tractor, dacă aceștia vor fi identificați ulterior;

d) Asociația „Fondul de protecție a victimelor străzii”, în situația în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată și neasigurată.

Art. 52. — (1) Valoarea vehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou și a uzurii corespunzătoare, prevăzute de prezentele norme, se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Art. 53. — Prin *valoarea de nou a vehiculelor* se înțelege:

a) pentru vehiculele de producție românească, prețul de comercializare de nou, conform listelor de prețuri de la unități de specialitate din România, valabile la data producerii accidentului;

b) pentru vehiculele de producție străină, prețul de comercializare de nou:

— conform listelor de prețuri de la unități de specialitate din România, valabile la data producerii accidentului; sau, în lipsa acestora,

— pe baza cataloagelor de specialitate, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului;

c) pentru tipurile de vehicule la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, ultimul preț de comercializare (de nou) al aceluși tip/model de vehicul, comunicat de producător, sau valoarea stabilită prin asimilare cu prețul de vânzare de nou al unor vehicule care au aspect și caracteristici tehnice similare, din producția internă ori externă.

Art. 54. — (1) Uzura vehiculului avariat se stabilește în raport cu vechimea, utilizarea și starea de întreținere ale acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente ori capitale, inclusiv de costul de înlocuire a părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a vehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la vehicule sunt cele prevăzute în tabelele nr. 1 și 2, cuprinse în anexa nr. 3.

Art. 55. — Se acordă despăgubiri și pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului și dacă sunt probate cu documente justificative;

2. în cazul vehiculelor avariate care nu se mai pot deplasa prin forța proprie:

a) acoperirea cheltuielilor de transport al vehiculului, cu excepția cazurilor de daună totală, la unitatea de specialitate din România cea mai apropiată de locul accidentului care poate face reparația sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a vehiculului;

b) cheltuielile de transport până la localitatea de domiciliu al persoanelor care au efectuat voiajul în vehiculul avariat, fără a se putea depăși tariful prevăzut pentru transportul cu avionul — clasa economică;

c) cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în vehicul, inclusiv în remorca/semiremorca tractată de acesta, până la destinație;

d) cheltuielile prevăzute mai sus trebuie probate cu documente justificative.

Art. 56. — În cazul persoanei păgubite cu domiciliul/sediul în străinătate, deținătoare a vehiculului înmatriculat în străinătate, quantumul despăgubirii se stabilește astfel:

1. dacă reparația s-a efectuat în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate de asigurător, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

2. în cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata despăgubirii în valută, calcularea în valută a costurilor reparației, stabilite în lei, se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparație;

3. în cazul în care se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării făcute de asigurător, avându-se în vedere constatările făcute de autoritățile publice competente, cumulum de elemente reținute din descrierea accidentului, care rezultă din constatarea amiabilă de accident, cercetările efectuate de asigurător în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plățile efectiv făcute de cel păgubit. Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

4. în cazul în care se solicită plata în lei a despăgubirii stabilite în valută, se va calcula echivalentul în lei al acesteia, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

5. calcularea în valută a limitelor privind quantumul despăgubirilor stabilite potrivit art. 24 se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 57. — În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, în cazul în care plata acesteia s-a făcut de către asigurător în lei;

b) despăgubirea stabilită și plătită în valută, echivalată în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății externe de către asigurător.

CAPITOLUL V

Criterii pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la vehicule

Art. 58. — (1) Pentru stabilirea valorii vehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică. Prin *uzură valorică* se înțelege acea parte din valoarea vehiculului ce se pierde prin vechime, întrebuințare sau stare de întreținere.

(2) Uzura valorică se calculează prin aplicarea unui coeficient de uzură asupra valorii de nou a vehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

(3) Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare, kilometrii parcurși cu vehiculul, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp — ani, diferențiată pe categorii de vehicule, potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2, cuprinse în anexa nr. 3.

(4) Pentru stabilirea coeficientului de uzură al unui vehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a vehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare a acestuia: carte de identitate, certificat de înmatriculare etc., sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a vehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de vehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

Art. 59. — (1) În cazul vehiculelor la care se cunosc datele menționate la art. 58 alin. (4), pentru stabilirea coeficientului de uzură al vehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie, la intersecția căroră se va găsi coeficientul de uzură respectiv. Coeficienții de uzură sunt determinați pentru un parcurs mediu anual de:

— 15.000 km pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9;

— 20.000 km pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9.

(2) În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizându-se media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,5% pentru fiecare 1.000 km, fără a se putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

(3) Corecția se face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare decât parcursurile medii menționate la alin. (1), ori prin scădere, dacă parcursul real este mai mic.

Art. 60. — (1) Pentru vehiculele la care nu se cunoaște parcursul în km realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a vehiculului respectiv, coeficientul de uzură al vehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și de starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2, cuprinse în anexa nr. 3.

(2) Starea de întreținere a unui vehicul se clasifică în: bună, medie și satisfăcătoare.

(3) Stabilirea stării de întreținere a vehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreținere bună — vehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseala intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotajele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) stare de întreținere medie — vehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție sau capacelor de roți până la 10 dm², însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 1 cm²; pete pe tapițeria scaunelor;

c) stare de întreținere satisfăcătoare — vehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți mai mari de 10 dm², însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 1 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

(4) Cunoscându-se data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură al vehiculului avariat se caută în tabelul

coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

Art. 61. — (1) Pentru vehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$U_r = U \times K$, în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat al vehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor determinate potrivit art. 59;

K = coeficientul de corecție a uzurii $(A-a)/A$,

în care:

A = valoarea de nou a vehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, exclusiv cele efectuate ca urmare a unor accidente ori a unor defecte de fabricație, pentru menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice corespunzătoare a vehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

(2) Nu se pot lua în calcul coeficienți de uzură (U) inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a vehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2, cuprinse în anexa nr. 3.

CAPITOLUL VI

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii altor bunuri

Art. 62. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor existente pe piață la data producerii riscului asigurat, în limitele de despăgubire stabilite potrivit art. 24.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice — devize de reparații sau alte evaluări —, acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurator.

CAPITOLUL VII

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau al pieririi animalelor

Art. 63. — (1) Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii de pe piață locală a animalului respectiv la data producerii accidentului.

(2) Păgubitul va prezenta actul justificativ din care să rezulte că este proprietarul animalului respectiv.

TITLUL III

Plata despăgubirilor

Art. 64. — (1) După acceptarea ofertei de despăgubire, persoana prejudiciată va preciza modalitatea de plată: în numerar sau prin ordin de plată, în contul bancar personal ori în contul bancar al unității de specialitate care a efectuat reparația.

(2) În cazul în care în drepturile persoanei prejudiciate s-a subrogat asigurătorul acesteia, conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorul RCA efectuează plata despăgubirilor astfel:

a) dacă nu există obiecții asupra sumelor solicitate, acestea se vor achita în cel mult 15 zile calendaristice de la data avizării scrise, efectuată de asigurătorul subrogat în drepturile persoanei păgubite, însoțită de documentele justificative. Avizarea de plată poate fi făcută la sediul social sau la oricare dintre unitățile teritoriale ale asigurătorului RCA care desfășoară activități de constatare, de lichidare a daunelor auto și de efectuare a plăților de despăgubiri. Acțiunea în justiție împotriva asigurătorului RCA poate fi exercitată, în mod alternativ, la oricare dintre sediile asigurătorului, respectiv sediul social ori sucursala care a emis polița de asigurare RCA sau sucursala care a lichidat dauna;

b) dacă există obiecții întemeiate asupra sumelor solicitate, acestea se vor comunica asigurătorului CASCO în termenul prevăzut la lit. a), urmând ca în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la soluționarea obiecțiilor să se efectueze plata.

(3) În cazul neformulării obiecțiilor în termen de 30 de zile, asigurătorul RCA nu mai poate emite obiecții, datoria devenind scadentă.

(4) Dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la alin. (2) și (3) sau și le îndeplinește defectuos, la suma solicitată pentru plata asigurătorului RCA se aplică o penalizare de 0,1%, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 65. — (1) Odată cu încasarea despăgubirii, partea prejudiciată va menționa în scris că a fost integral despăgubită pentru prejudiciile suferite și că nu mai are nicio pretenție de la asigurătorul RCA și de la asigurat în legătură cu prejudiciul respectiv, dacă despăgubirea plătită nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurător pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Declarația de acceptare a despăgubirii, prevăzută la alin. (1), va fi dată de asigurătorul CASCO în cazurile de regres.

(3) În situația efectuării plății de către asigurătorul RCA direct în contul indicat în declarația de acceptare a despăgubirii de către persoana prejudiciată, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asigurătorului RCA eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii, dacă plata efectuată conține elementele necesare identificării acesteia de către creditor.

TITLUL IV

Sistemul bonus-malus

Art. 66. — Sistemul bonus-malus este format din categoria de bază B0, 14 clase de bonus și 8 clase de malus. Clasa B0 este clasa atribuită unui asigurat nou, fără istoric în asigurare.

Art. 67. — Reducerea sau majorarea stabilită conform sistemului bonus-malus se aplică tarifelor notificate și practicate de către societatea de asigurare la care asiguratul dorește să încheie asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Art. 68. — Perioada de referință este anul calendaristic anterior datei de emiteră a poliței.

Art. 69. — (1) Pentru aplicarea unui malus sunt luate în calcul evenimentele pentru care a fost plătită cel puțin o daună în perioada de referință, în care se reține responsabilitatea totală sau parțială a conducătorului auto, indiferent cine a condus vehiculul la momentul producerii accidentului, indiferent de modul de protocolare a acestuia, prin proces-verbal întocmit de poliție ori prin constatare amiabilă de accident.

(2) Dacă la momentul producerii evenimentului vehiculul era însușit și folosit fără acordul proprietarului și acest lucru a fost sesizat în scris poliției, coeficientul din sistemul bonus-malus al asiguratului nu este influențat.

Art. 70. — Clasele bonus-malus și coeficienții aferenți acestora sunt prezentați în anexa nr. 9.

Art. 71. — (1) Dacă în perioada de referință nu au fost înregistrate daune plătite, asigurații beneficiază de un bonus, respectiv o reducere a primei de asigurare, după cum urmează:

— o clasă, în cazul în care noua poliță se încheie pentru o perioadă de 6 luni;

— două clase, în cazul în care noua poliță se încheie pentru o perioadă de un an.

(2) Dacă în perioada de referință au fost înregistrate daune plătite, asigurații sunt penalizați prin aplicarea unui malus, respectiv majorarea primei de asigurare, conform tabelului prezentat în anexa nr. 9.

(3) Pentru o perioadă de referință se poate aplica cel mult o malusare.

Art. 72. — (1) În situația în care un asigurat deține mai multe vehicule, sistemul bonus-malus se aplică distinct pentru fiecare vehicul în parte.

(2) În cazul înstrăinării/radierii vehiculului asigurat, stabilirea noii clase de bonus-malus pentru un vehicul nou-dobândit se face pornindu-se de la clasa bonus-malus de care asiguratul a beneficiat anterior.

Art. 73. — În situația în care din motive tehnice baza de date CEDAM nu poate fi interogată, asigurătorul poate stabili daunalitatea pe baza unei declarații pe propria răspundere a asiguratului.

TITLUL V

Dispoziții finale

Art. 74. — (1) În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA va acorda despăgubiri în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice, sumele stabilite în condițiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie ori a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, de certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 75. — În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se va recalcula despăgubirea potrivit prevederilor art. 49 pct. 2.

Art. 76. — Asigurătorii RCA sunt obligați să comunice asiguraților condițiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art. 77. — Pentru respectarea intereselor asiguraților, Comisia de Supraveghere a Asiguraților, prin atribuțiile sale, analizează și rezolvă eventualele reclamații primite de la asigurați sau de la alte persoane fizice și juridice care apelează la serviciile societăților din domeniul asigurărilor.

Art. 78. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societățile de asigurare se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 79. — Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 7a), 8 și 9 fac parte integrantă din prezentele norme.

1. INTERNATIONAL MOTOR INSURANCE CARD 1. CARTE INTERNATIONALE D'ASSURANCE AUTOMOBILE 1. CARTE INTERNAȚIONALĂ DE ASIGURARE PENTRU VEhicULE			2. EMISĂ SUB AUTORIZAREA: ISSUED UNDER THE AUTHORITY OF: BIROULUI ASIGURĂTORILOR DE AUTOVEhicULE DIN ROMÂNIA ROMANIAN MOTOR INSURERS' BUREAU																																																									
3. VALABILITATE - VALID DE LA - FROM PANĂ LA - TO <table border="1"> <tr> <td>Ziua / Day DD</td> <td>Luna / Month MM</td> <td>Anul / Year [Optional YY sau YYYY]</td> <td>Ziua / Day DD</td> <td>Luna / Month MM</td> <td>Anul / Year [Optional YY sau YYYY]</td> </tr> </table> (Aceste două date inclusiv / Both Dates Inclusive)			Ziua / Day DD	Luna / Month MM	Anul / Year [Optional YY sau YYYY]	Ziua / Day DD	Luna / Month MM	Anul / Year [Optional YY sau YYYY]	4. Codul țării/Codul asigurătorului/Numărul poliței Country Code/Insurer's Code / Number / /																																																			
Ziua / Day DD	Luna / Month MM	Anul / Year [Optional YY sau YYYY]	Ziua / Day DD	Luna / Month MM	Anul / Year [Optional YY sau YYYY]																																																							
5. Nr. de circulație sau, în lipsă, nr. șasiului sau nr. de motor Registration No. (or if none) Chassis or Engine No.			6. Felul vehicului / Category of Vehicle*	7. Marca vehicului Make of Vehicle																																																								
8. VALABILITATE TERITORIALĂ / TERRITORIAL VALIDITY Această carte este valabilă în țările care nu sunt bariate (pentru informații suplimentare, vă rugăm accesați site-ul www.cobx.org) - This card is valid in Countries for which the relevant box is not crossed out (for further information, please see www.cobx.org) În legătură cu folosirea vehicului menționat în această carte, în fiecare țară vizitată, Biroul țărilor respective își asumă răspunderea acoperirii prin asigurare, în conformitate cu prevederile legale privind asigurarea obligatorie din acea țară / In each country visited, the Bureau of that country guarantees, in respect of the use of the vehicle referred to herein, the insurance cover in accordance with the laws relating to compulsory insurance in that country. Pentru identificarea unui anumit Birou, va rugăm consultați verso-ul acestui document / For the identification of the relevant Bureau, see reverse side.																																																												
<table border="1"> <tr> <td>A</td><td>B</td><td>BG</td><td>CY⁽¹⁾</td><td>CZ</td><td>D</td><td>DK</td><td>E</td><td>EST</td><td>F</td><td>FIN</td> </tr> <tr> <td>GB</td><td>GR</td><td>H</td><td>I</td><td>IRL</td><td>IS</td><td>L</td><td>LT</td><td>LV</td><td>M</td><td>N</td> </tr> <tr> <td>NL</td><td>P</td><td>PL</td><td>RO</td><td>S</td><td>SK</td><td>SLO</td><td>CH</td><td>AL</td><td>AND</td><td>BIH</td> </tr> <tr> <td>BY</td><td>HR</td><td>IL</td><td>IR</td><td>MA</td><td>MD</td><td>MK</td><td>RUS</td><td>SRB⁽²⁾</td><td>TN</td><td>TR</td> </tr> <tr> <td>UA</td><td colspan="10"></td> </tr> </table>						A	B	BG	CY ⁽¹⁾	CZ	D	DK	E	EST	F	FIN	GB	GR	H	I	IRL	IS	L	LT	LV	M	N	NL	P	PL	RO	S	SK	SLO	CH	AL	AND	BIH	BY	HR	IL	IR	MA	MD	MK	RUS	SRB ⁽²⁾	TN	TR	UA										
A	B	BG	CY ⁽¹⁾	CZ	D	DK	E	EST	F	FIN																																																		
GB	GR	H	I	IRL	IS	L	LT	LV	M	N																																																		
NL	P	PL	RO	S	SK	SLO	CH	AL	AND	BIH																																																		
BY	HR	IL	IR	MA	MD	MK	RUS	SRB ⁽²⁾	TN	TR																																																		
UA																																																												
(1) Răspunderea asigurătorului, prevăzută în documentele de asigurare, eliberate pentru Cipru, este limitată la aria geografică a acestui, care este sub controlul Guvernului Republicii Cipru (2) Răspunderea asigurătorului, prevăzută în documentele de asigurare, eliberate pentru Serbia, este limitată la aria geografică a Republicii Muntenegru și la acele arii geografice ale Serbiei care sunt sub controlul Guvernului Republicii Serbia.																																																												

9. Numele și adresa asiguratului (sau a celui care folosește vehiculul) Name and Address of the Policyholder (or User of the vehicle)	
10. Această carte a fost eliberată de / This Card has been issued by: <ul style="list-style-type: none"> Denumire asigurător / Name of the Insurer: Adresă asigurător / Address of the Insurer [Informații suplimentare privind asigurătorul - opțional: / Optional for the Insurer: <ul style="list-style-type: none"> Sigla asigurător / Logo of the company Numărere de telefon și/sau fax / Phone &/or Fax number(s) Adresă Web / Homepage Adresă E-mail / E-mail address] 	11. Semnătura asigurătorului Signature of Insurer

*COD ATRIBUIT FIECĂRUI FEL DE VEhicUL / CATEGORY OF VEHICLES CODE:

A AUTOTURISMICAR C AUTOCAMION SAU TRACTOR/LORRY OR TRACTOR E AUTOBUS SAU AUTOCARBUS G ALTELE/OTHERS
 B MOTOCICLU/MOTORCYCLE D BICICLETĂ CU MOTOR/CYCLE FITTED WITH AUXILIARY ENGINE F REMORCĂ/TRAILER

POLIȚĂ DE ASIGURARE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ AUTO RCA Seria **RO/XX/YY/SS** Nr. **123456789**
DENUMIRE ASIGURĂTOR R.C. C.U.I.

Tel.: _____ Denumire Broker / Agent _____
 Sucursala / Agenția _____ Cod Broker / Agent _____

Nume/Denumire Asigurat: PROPRIETAR	Fel, Tip, Marcă, Model Vehicul:
C.U.I. / C.N.P. Proprietar:	Nr. înmatriculare/inregistrare:
Nume/Denumire Asigurat: UTILIZATOR	Nr. identificare - Serie CIV / nr. de inventar
C.U.I. / C.N.P. utilizator:	Capacitate cilindrică / Putere:
Adresă Asigurat / Utilizator/ Tel.	Nr. locuri / masă totală maximă autorizată:

Valabilitate poliță: de la _____ Până la: _____ emisă în data de: _____

Clasa B/M: ____ Prima de asigurare: _____ RON, încasată cu: _____ Din data de: _____

	Pentru Anul 2010	Pentru Anul 2011
Limita de despăgubire pentru vătămări corporale și deces este de:	EURO	EURO
Limita de despăgubire pentru pagube materiale este de:	EURO	EURO

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor primește și răspunde la toate sesizările și reclamațiile privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări;
 București, str. Amiral Constantin Bălescu nr.18, sector 1, telefon: 021.316.78.81, 021.316.78.88; fax: 021.316.78.64; Operator de date cu caracter personal nr. 12283
 Condițiile contractuale sunt prevăzute în Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 21/2009.

* După caz, asiguratorul va trece denumirea sau sigla și adresa

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**NOTĂ PENTRU ASIGURAT
NOTE TO THE INSURED**

În privința (a) daunelor din orice cauză a autovehiculului asigurat, (b) vătămărilor suferite de asigurat, neacoperite de legea asigurării de răspundere civilă obligatorie din țara accidentului, (c) reînnoirii imprimatului "CARTE VERDE" a cărei valabilitate a expirat, Biroul Țării vizitate nu trebuie contactat, va fi dată doar o notificare direct asigurătorului (dacă nu a fost instruit altfel de către asigurător).

DENUMIRILE ȘI ADRESELE BIROURILOR

A AUSTRIA	VERBAND DER VERSICHERUNGS-UNTERNEHMEN ÖSTERREICHS, Schwarzenbergplatz 7, Postfach 248, A-1030 WIEN, ☎ (43) (1) 711 560	IRL IRELAND	MOTOR INSURERS' BUREAU OF IRELAND, Insurance House, 39 Molesworth Street, DUBLIN 2 ☎ (353) (1) 676 9944
AL ALBANIA	BSHS BYROJA SHQIPTARE E SIGURIMIT, Rruga "Gjergj Fishta", Pall. Edilii-III, Kati II-te, TIRANA ☎ (355) (42) 54033	IS ICELAND	ALPJÓDLEGAR BIFREIDAT RYGGINGAR Á ÍSLANDI, Borgartúni 35, 105 REYKJAVÍK ☎ (354) 568 1612
AND ANDORRA	OFICINA ANDORRANA D'ENTITATS D'ASSEGURANÇA D'AUTOMÒBIL, c/o Maria Pla., 33, 3r. 3a. AD500 ANDORRA LA VELLA ☎ (376) 86 00 17	L LUXEMBOURG	BUREAU LUXEMBOURGEOIS DES ASSUREURS, 75 rue de Mamer, L-3081 BERTRANGE Luxembourg ☎ (352) 45 73 04
B BELGIUM	BUREAU BELGE DES ASSUREURS AUTOMOBILES, Rue de la Charité 33 Bte 2, BE-1210 BRUXELLES ☎ (32) (2) 287 18 11	LT LITHUANIA	MOTOR INSURERS' BUREAU OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA, Algirdo 38, LT-03806 VILNIUS, ☎ (370) 5 218 28 60
BG BULGARIA	NATIONAL BUREAU OF BULGARIAN MOTOR INSURERS, 2, Graf Ignatiev Str., floor 2, SOFIA 1000. ☎ (359) (2) 981 11 03	LV LATVIA	LATVIJAS TRANSPORTLIDZEKĻU APDROŠINĀTĀJU BIROJS, 9. Lomonosova Street, Riga LV-1019 ☎ (371) 7114300
BIH BOSNIA and HERZEGOVINA	BIRO ZELENE KARTE U BOSNI I HERCEGOVINI, Kolodvorska 11A/II, 71000 SARAJEVO ☎ (387) (33) 213 674	M MALTA	MALTA GREEN CARD BUREAU, 43A/2 St Paul's Buildings, West Street, VALLETTA VLT 12 ☎ (358) 21 238 253
BY BELARUS	BEIARUSIAN TRANSPORT INSURANCE BUREAU, 1 Kalvaryiskaya St, 220004 MINSK, ☎ (375) (17) 2264 764	MA MOROCCO	BUREAU CENTRAL MAROCAIN DES STÉS D'ASSURANCES, 154, Blvd d'Anfa, 01 - CASABLANCA ☎ (212)(22) 39 18 57, 39 18 59
CH SWITZERLAND	NATIONALES VERSICHERUNGSBÜRO SCHWEIZ (NVS) SWISS NATIONAL BUREAU OF INSURANCE (NB1) Thurgauerstrasse 101, CH-8152 Opfikon Glatthbrugg, ☎ (41) (44) 628 65 19 - Secretariat ☎ (41) (44) 628 89 30 - For claims only - Freephone ☎ 0800 831 831	MD MOLDOVA	"ARCA" NATIONAL AGENCY OF INSURERS, Stefan Cel Mare str., 182, office 508, 2012 CHISINAU, ☎ (373) 22 221 970
CY CYPRUS	MOTOR INSURERS' FUND, 23, Zemon Sozos Str., P.O. Box 22030, 1516 NICOSIA ☎ (357) (2) 763 913 or 764 907	MK F.Y.R.O.M.	NATIONAL INSURANCE BUREAU, "Mitropoli Trodosij Galagnov" str., no 28/IV SKOPJE, ☎ (981) (2) 3136 172
CZ CZECH REP.	ČESKÁ KANCELÁŘ POJISTITELŮ Štefánikova 248/32, 150 00 Praha 5, CZECH REPUBLIC ☎ (420) (2) 21 413 660	N NORWAY	TRAFIKFORSIKRINGSFORENINGEN, Hansteens Gate 2, Postboks 2551 Solli, 0202 OSLO ☎ (47) (22) 04 86 00
D GERMANY	DEUTSCHES BÜRO GRÜNE KARTE e.V., Glockengiessewall 1, 20095 HAMBURG ☎ (49) (40) 33 44 00	NL NETHERLANDS	NEDERLANDS BUREAU DER MOTORRIJTUIGVERZEKERAARS, Handelskade 49 NL-2288 BA RUSWIJK, ZH ☎ (31) (70) 3408 280
DK DENMARK	DANSK FORENING FOR INTERNATIONAL MOTORKØRETØJSFORSIKRING, Amaliegade 10, 1256 KØBENHAVN ☎ (45) (33) 43 55 00	P PORTUGAL	GABINETE PORTUGUÊS DE CARTA VERDE-GPCV, Rua Rodrigo de Fonseca no 41 P - 1250 190 LISBOA ☎ (351) (21) 384 8101/02
E SPAIN	OFICINA ESPAÑOLA DE ASEGURADORES DE AUTOMOVILES, Sagasta 18, 28004 MADRID ☎ (34) (91) 446 03 00	PL POLAND	POLISH MOTOR INSURERS' BUREAU, ul. Światokrzyska 14, PL 00-050 WARSAW ☎ (48) (22) 826 46 33
EST ESTONIA	EESTI LIIKLUSKINDLUSTUSE FOND, Mustamäe tee 44, 10621TALLINN, ☎ (372) 667 1800	RO ROMANIA	BIROUL ASIGURATORILOR DE AUTOVEHICULE DIN ROMANIA (BAAR), 40-40bis Vasile Lascăr Street, 2 Bucharest, code 020502, Romania ☎ (40) (21) 319 13 02, (40) (21) 319 13 03
F FRANCE	BUREAU CENTRAL FRANÇAIS, 1, rue Jules Lefebvre, 75431 PARIS Cedex 09 ☎ (33) (1) 53 21 50 80	RUS RUSSIA	RUSSIAN ASSOCIATION OF MOTOR INSURERS, 27 bld. 3, Lusinovskaya str., 115093, Moscow, ☎ Secretariat - (7) (495) 771 89 47. For claims (7) (495) 641 27 87
FIN FINLAND	LIKENNEVAKUUTUSKESKUS, Bulevardi 28, FIN-00120 HELSINKI 12. ☎ (358) (9) 680 401	S SWEDEN	TRAFIKFORSÄKRINGSFORENINGEN, Kattavägen 108, STOCKHOLM / Box 24035, SE-104 50 STOCKHOLM ☎ (46) (8) 522 782 00
GB UNITED KINGDOM OF GREAT-BRITAIN AND NORTHERN IRELAND	MOTOR INSURERS' BUREAU, Linford Wood House, 6-12 Capital Drive, Linford Wood, MILTON KEYNES MK14 6XT ☎ (44) (1908) 830 001	SRB SERBIA	UDRUZENJE OSIGURAVACA SRBIJE, Bulevar Despota Stefana 68b, P.O. Box 12-18, 11108 BEOGRAD 12, ☎ (381) (11) 2750 369, 276 7 443
GR GREECE	MOTOR INSURERS' BUREAU-GREECE, 9 Xenophonos Street, ATHENS 105 57 ☎ (30) (210) 32 23324/32 36 562	SK SLOVAK REP	SLOVENSKÁ KANCELÁRIA POISTOVATEĽOV Trnávská cesta 82, 826 58 BRATISLAVA 29 ☎ (421) (2) 4444 1633
H HUNGARY	MAGYAR BIZTOSÍTÓK SZÖVETSÉGE (MABISZ), Hungarian Motor Insurance Bureau Aradi utca 65-67, H-1062 BUDAPEST/ POB 1297, H-1381 BUDAPEST 62. ☎ (36) (1) 266 9963	SLO SLOVENIA	SLOVENSKO ZAVAROVALNO ZDRUŽENJE, GIZ, 1001 LJUBLJANA, Železna cesta 14, P.O.Box 2512 ☎ (386) (1) 4377 098/4735 322
HR CROATIA	HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE, Croatian Insurance Bureau, 10000 ZAGREB, Marševa 73, ☎ (385) (1) 46 16 755	TN TUNISIA	BUREAU UNIFIÉ AUTOMOBILE TUNISIEN, 5, Rue IBN ZOHR cité Jardin le belvédère 1002 Tunis, ☎ (216)(71) 841 514 or (216)(71) 841 784
I ITALY	UFFICIO CENTRALE ITALIANO, (UCI) Soc. Cons. a r.l, 20145 MILANO, Corso Sempione 39, ☎ (39)(02) 34 96 81	TR TURKEY	TÜRKİYE MOTORLU TAŞIT BÜROSU (TURKISH MOTOR INSURANCE BUREAU) Büyükdere Cad Oya Sk. Devran Apt. 2/1, 34394 Gayrettepe, İSTANBUL, ☎ (90) (212) 217 5968, 217 5969, 217 5970, 217 5971
IL ISRAEL	Israel Insurance Association, THE GREEN CARD BUREAU, 11 Moshe Levy Str. P.O. B.17160 Rishon-LeZion 75070 ☎ (972) (3) 9424311	UA UKRAINE	MOTOR (TRANSPORT) INSURANCE BUREAU OF UKRAINE P.O. B. 272, KYIV-2, 02002, UKRAINE ☎ (38) (044) 239 20 27
IR ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN	Green Card Bureau of Iran, c/o BIMEH MARKAZI IRAN, 72 Africa Avenue 19157, POB. 19395-5588, TEHRAN ☎ (98) (21) 22050001 - 5		



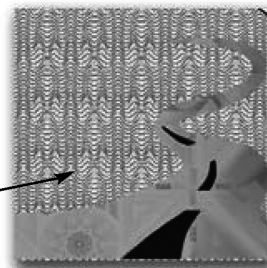
Fața sticker CSA



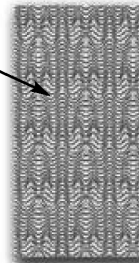
Verso sticker CSA



Descriere elemente sticker



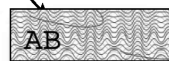
Imagine holografică metalizată personalizată cu CSA



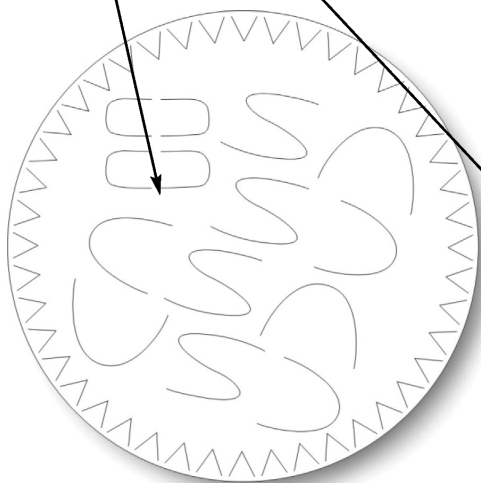
Grafică de siguranță cu elemente fine de guilloché



Logo CSA



Seria atribuită societății de asigurare



Ștanță de siguranță, distruge integritatea sticker-ului la tentativa de dezlipire

Date tehnice ale produsului:

Diametrul produsului finit este de 75mm

Stickerul este conceput din 6 culori pe față și 1 culoare pe verso: grafica de siguranță cu elementele fine de guilloché din două culori (roșu și gri), elementele grafice din logo-ul CSA din trei culori (Pantone 287, Pantone 1788, Pantone 803), textul pe față și pe verso dintr-o culoare (negru)

*) Anexa nr. 2 (față) este reprodusă în facsimil.

1. Caracteristici tehnice ale documentului de asigurare:

a) dimensiuni elemente constitutive (orizontal/vertical):

— Cartea Verde: 210 mm x 145 mm;

— polița RCA: 210 mm x 145 mm;

b) fondul poliței RCA este alb. Fondul documentului internațional de asigurare este conform standardului în vigoare, respectiv sectorul aferent documentului Carte Verde va avea fondul atât pe față, cât și pe verso de culoare verde, cod 7478M;

c) documentul de asigurare reprezentat de polița de asigurare RCA și documentul internațional de asigurare (Cartea Verde) sunt separate prin linii de tip perfor pe orizontală;

d) formatul seriei va fi următorul: RO/XX/YYYY/SS NNNNNNNNN, unde:

— XX este numărul de ordine al asigurătorului în sistemul Carte Verde;

— YYY este o combinație unică compusă din litere și/sau cifre având lungimea minimă de două caractere și cea maximă de 3 caractere;

— SS este seria RCA trasă la sorți compusă din două caractere alfanumerice;

— NNNNNNNNN este numărul poliței;

e) alte mențiuni privind completarea:

— în cazul în care utilizatorul este altul decât proprietarul înscris în documentele vehiculului, în rubrica „Adresă asigurat/utilizator” se va completa adresa utilizatorului.

2. Mențiuni privind vigneta:

a) în spațiul destinat seriei vignetei se completează cu:

— seria unică alocată asigurătorului de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) pe fiecare vigneta eliberată se va marca data până la care polița de asigurare este valabilă, respectiv ziua și luna.

*ANEXA Nr. 3
la norme*

**TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 1
pentru vehicule a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 t
și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9**

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	4	6
	4	9	13
2	10	18	28
	15	28	35
3	20	33	40
	24	37	45
4	28	42	50
	32	45	53
5	35	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
Peste 10	63	75	85

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 2
pentru vehicule a căror masă totală maximă autorizată depășește 3,5 t
și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	5	7
	4	10	15
2	10	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
Peste 12	71	78	85

ANEXA Nr. 4
la norme

(față)

Antet asigurator

Rețeaua teritorială și personalul specializat pentru activitatea de constatare și lichidare a daunelor

Nr. crt.	Județe	Structură proprie de lucru	
		Date de identificare ¹⁾	Personal specializat ²⁾
1	Alba		
2	Arad		
3	Argeș		
4	Bacău		
5	Bihor		
6	Bistrița-Năsăud		
7	Botoșani		
8	Brașov		
9	Brăila		
10	București		
11	Buzău		

Nr. crt.	Județe	Structură proprie de lucru	
		Date de identificare ¹⁾	Personal specializat ²⁾
12	Caraș-Severin		
13	Cluj		
14	Călărași		
15	Constanța		
16	Covasna		
17	Dâmbovița		
18	Dolj		
19	Galați		
20	Giurgiu		
21	Gorj		
22	Harghita		
23	Hunedoara		
24	Ialomița		
25	Iași		
26	Maramureș		
27	Mehedinți		
28	Mureș		
29	Neamț		
30	Olt		
31	Prahova		
32	Satu Mare		
33	Sălaj		
34	Sibiu		
35	Suceava		
36	Teleorman		
37	Timiș		
38	Tulcea		
39	Vaslui		
40	Vâlcea		
41	Vrancea		

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asigurătorului)

(verso)

Coloana „Structura proprie de lucru” va conține:

1) adresa, numerele de telefon (fixe, mobile) și fax, precum și adresa de e-mail ale fiecărei sucursale și/sau agenții a asigurătorului din fiecare județ, completate în coloana „Date de identificare”;

2) numele și prenumele persoanelor angajate ale societății, specializate în activitatea de constatare și lichidare a daunelor auto, funcția acestora pentru fiecare dintre sucursalele/agențiile asigurătorului.

Antet asigurător

PRIME DE ASIGURARE RCA

Nr. crt.	Denumire indicator	Luna de raportare	
		Persoane fizice	Persoane juridice
1.	Număr de contracte în vigoare la sfârșitul lunii de raportare ¹⁾ , din care:		
	— cu valabilitate pentru 6 luni sau 12 luni		
	— cu valabilitate pentru o lună		
2.	Număr de contracte încheiate în exercițiul financiar de raportare ²⁾ , din care:		
	— cu valabilitate pentru 12 luni		
	— cu valabilitate pentru 6 luni		
	— cu valabilitate pentru o lună		
3.	Prime brute încasate ³⁾ : — lei —		
4.	Prime brute subscrise ⁴⁾ , din care: — lei —		
	— cu valabilitate pentru 12 luni — lei —		
	— cu valabilitate pentru 6 luni — lei —		
	— cu valabilitate pentru o lună — lei —		
5.	Prime cedate în reasigurare, din care:		
	— pe piața internă — lei —		
	— pe piața externă — lei —		
6.	Prime nete subscrise: — lei —		
7.	Rezerva de primă brută: — lei —		
8.	Rezerva de primă netă: — lei —		
9.	Comisioane încasate pentru cedări în reasigurare: — lei —		
10.	Recuperări ⁵⁾ : — lei —		

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asigurătorului)

1) Rândul „Număr de contracte în vigoare” se completează cu informații privind numărul de polițe încheiate atât în timpul exercițiului financiar în curs, cât și în cel anterior și care au valabilitate în ultima zi a lunii de raportare aferentă exercițiului financiar în curs.

2) Rândul „Număr de contracte încheiate” se completează cu informații privind numărul cumulativ de polițe încheiate, a căror dată de intrare în valabilitate se situează în perioada 1 ianuarie a exercițiului financiar în curs — ultima zi a lunii de raportare.

3) Rândul „Prime brute încasate” se completează cu volumul cumulativ al primelor încasate în perioada de raportare.

4) Rândul „Prime brute subscrise” se completează cu volumul cumulativ al primelor subscrise pentru polițele a căror dată de intrare în valabilitate se situează în perioada 1 ianuarie a exercițiului financiar în curs — ultima zi a lunii de raportare (aferente contractelor prevăzute la pct. 2), din care se scad primele anulate.

5) Rândul „Recuperări” se completează cu informații privind volumul sumelor recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

Antet asigurător

DESPĂGUBIRI — RCA

Nr. crt.	Denumire indicator	Persoane fizice				Persoane juridice			
		an în curs ⁷⁾		ani anteriori ⁸⁾		an în curs ⁷⁾		ani anteriori ⁸⁾	
		VC	DM	VC	DM	VC	DM	VC	DM
1.	Număr de dosare avizate ¹⁾ :								
2.	Număr de dosare de daună plătite ²⁾ :								
3.	Despăgubiri brute plătite ³⁾ , din care: — lei —								
	— cedări în reasigurare: — lei —								
	Despăgubiri nete plătite: — lei —								
4.	Număr de dosare nelichidate ⁴⁾ :								
5.	Rezerva de daună avizată brută ⁵⁾ , din care: — lei —								
	— cedări în reasigurare: — lei —								
	Rezerva de daună avizată netă: — lei —								
6.	Rezerva de daună brută pentru daune neavizate ⁶⁾ , din care: — lei —								
	— cedări în reasigurare: — lei —								
	Rezerva de daună netă pentru daune neavizate: — lei —								

VC — vătămări corporale;

DM — daune materiale.

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asigurătorului)

(verso)

1) Rândul „Număr de dosare avizate” se completează cu informații privind numărul de dosare de daună avizate în perioada de raportare*.

2) Rândul „Număr de dosare de daună plătite” se completează cu informații privind numărul de dosare de daună plătite de asigurător în perioada de raportare*, indiferent de data avizării dosarului de daună.

3) Rândul „Despăgubiri brute plătite” se completează cu informații privind valoarea cumulată a despăgubirilor plătite în perioada de raportare*, aferente dosarelor de daună de la pct. 2.

4) Rândul „Număr de dosare nelichidate” se completează cu informații privind numărul de dosare de daună nelichidate până la sfârșitul lunii de raportare (în stoc), indiferent de data avizării dosarului de daună.

5) Rândul „Rezerva de daună avizată brută” se completează cu informații privind valoarea cumulată a rezervei de daună brută aferente dosarelor de daună în stoc la sfârșitul lunii de raportare, menționate la pct. 4.

6) Rândul „Rezerva de daună brută pentru daune neavizate” reprezintă rezerva de daună brută pentru daune întâmplare și neavizate.

7) Coloana „an în curs” se completează cu informații privind dosarele de daună deschise în urma unor evenimente produse în perioada de raportare*.

8) Coloana „ani anteriori” se completează cu informații privind dosarele de daună deschise în urma unor evenimente produse în anii anteriori, respectiv până la data 31 decembrie a anului financiar anterior celui în curs.

* Perioada de raportare — perioada începând de la 1 ianuarie a exercițiului financiar în curs și până la sfârșitul lunii de referință.

ANEXA Nr. 7
la norme

Antet asigurător

SITUAȚIA
privind contribuția pentru activitatea de RCA datorată și virată pentru luna

Nr. crt.	Specificații	TOTAL cumulat de la începutul anului, din care:	Pentru luna de raportare	Nr. și data documentului de plată*)
0	1	2	3	4
1.	Volum de prime brute încasate			x
2.	Cota procentuală stabilită de CSA			x
3.	Contribuția datorată			x
4.	Majorări de întârziere datorate			x
5.	Suma virată — total, din care:			
	— aferentă contribuției			
	— aferentă majorărilor de întârziere			

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asigurătorului)

*) Se anexează și copia documentului de plată din luna respectivă.

ANEXA Nr. 7a)
la norme

Antet asigurător

SITUAȚIA RECTIFICATIVĂ
privind activitatea de RCA pentru luna

Nr. crt.	Specificații	Suma raportată inițial sau anterior	Suma corectată*)	Nr. și data documentului de plată**)
0	1	2	3	4
1.	Volum de prime brute încasate			x
2.	Cota procentuală stabilită de CSA			x
3.	Contribuția datorată			x
4.	Majorări de întârziere datorate			x
5.	Suma virată—total, din care:			
	— aferentă contribuției			
	— majorările de întârziere			

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asigurătorului)

*) În rândul 1 coloana 3 se înscriu sumele rectificate, care le înlocuiesc pe cele raportate inițial sau anterior.

**) Se anexează și copia documentului de plată din luna respectivă.

Antet asigurator

**ALTE CHELTUIELI
pentru asigurarea RCA**

— lei —

Nr. crt.	Denumirea indicatorului	
1.	Comisioane plătite, din care:	
	— pentru activitatea de contractare	
	— primiri în reasigurare	
2.	Cheltuieli de administrare	
3.	Contribuții asigurarea RCA, din care:	
	— Fondul de protecție a victimelor străzii	
	— cota procentuală RCA	
	— fondul de garantare	
	— taxa de funcționare	

NOTĂ:

Se transmit datele cumulat pentru întreaga perioadă de raportare.

Semnătura autorizată

.....
(ștampila asiguratorului)**1. Tabel cu coeficienții aferenți claselor de bonus-malus**

Clasa bonus-malus	Coeficient aplicat asupra primei de asigurare %
B14	50
B13	53
B12	56
B11	59
B10	62
B9	65
B8	68
B7	71
B6	74
B5	78
B4	82
B3	86
B2	90
B1	95
B0	100
M1	105
M2	110
M3	120
M4	130
M5	145
M6	160
M7	180
M8	200

2. Modul de aplicare a sistemului bonus-malus în funcție de numărul de daune

Clauza bonus-malus	Clasele de reînnoire în funcție de daunele observate		
	1 daună	2 daune	3 daune și mai multe
B14	B10	B7	B4
B13	B9	B6	B3
B12	B8	B5	B2
B11	B7	B4	B1
B10	B6	B3	B0
B9	B5	B2	M1
B8	B4	B1	M2
B7	B3	B0	M3
B6	B2	M1	M4
B5	B1	M2	M5
B4	B0	M3	M6
B3	M1	M4	M7
B2	M2	M5	M8
B1	M3	M6	M8
B0	M4	M7	M8
M1	M5	M8	M8
M2	M6	M8	M8
M3	M7	M8	M8
M4	M8	M8	M8
M5	M8	M8	M8
M6	M8	M8	M8
M7	M8	M8	M8
M8	M8	M8	M8

★

TABLOUL NAȚIONAL AL ARHITECȚILOR*)

Secțiunea 1: Arhitecți cu drept de semnătură

Numere de înregistrare radiate din TNA

Secțiunea 2: Conducători arhitecți cu drept de semnătură

Anexa I: Filialele teritoriale ale Ordinului Arhitecților din România

NOTĂ:

Tabloul Național al Arhitecților cuprinde arhitecții și conducătorii arhitecți înscriși în Ordinul Arhitecților din România până la data de 30 aprilie 2010.

Tabloul Național al Arhitecților se utilizează de către filialele teritoriale ale Ordinului Arhitecților din România în administrarea dreptului de semnătură și de către autoritățile administrației publice pentru promovarea și autorizarea lucrărilor de construcții.

Tabloul teritorial al arhitecților este evidența gestionată de către filialele teritoriale ale Ordinului Arhitecților din România. Lista filialelor este inclusă în anexa I.

Conform art. 36 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, înregistrarea într-un tablou teritorial al arhitecților permite exercitarea profesiei în toată țara.

*) Tabloul Național al Arhitecților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

